

Prima instanță: S. Balmuș
Instanța de apel: S. Arnăuț, V. Negru, E. Fistican

3ra-1146/15

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Demerji Nina împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind obligarea eliberării informației,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 decembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 11 noiembrie 2014, Demerji Nina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind obligarea eliberării informației.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 09 octombrie 2014, s-a adresat la Centrul de informații juridice al Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu o cerere prin care a solicitat informația despre faptul dacă există sau nu cerere de acceptare a succesiunii după decesul lui Cristal Alexei.

Astfel, Centrul de informații juridice al Ministerului Justiției al Republicii Moldova prin scrisoarea sa nr. 12-13/2189 din 09 octombrie 2014, i-a refuzat reclamantei acordarea informației enunțate supra.

Reclamanta invocă că refuzul Centrului de informații juridice al Ministerului Justiției al Republicii Moldova este neîntemeiată, care încalcă drepturile patrimoniale ale creditorului.

Reclamanta afirmă că în temeiul sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 iulie 2011, deține o creanță față de Cristal Alexei în sumă de 362763,92 lei, precum și obligația lui Cristal Alexei de a achita în favoarea lui Demerji Nina, pensia de întreținere a fiicei minore, Demerji Zinaida, născută la

07 iulie 1997, în mărime de 2835 lei lunar, începînd cu 08 decembrie 2009 și pînă la atingerea vârstei de majorat a acesteia.

Reclamanta menționează că, în legătură cu neexecutarea sentinței judecătorești citate supra, Demerji Nina a înaintat în instanța judecătorească două acțiuni către Cristal Alexei și membrii familiei acestuia, legate de bunurile imobiliare pe care a fost pus sechestru.

La 11 martie 2013, Judecătoria Ciocana mun. Chișinău a emis hotărîrea privind recunoașterea nulă a contractului de donație $\frac{1}{2}$ cotă-parte terenul din or. Vadul lui Vodă, cu suprafața de 0,6 ha, care a fost recunoscută ca proprietate a lui Cristal Alexei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 22 martie 2013, s-a recunoscut valabil contractul de vînzare-cumpărare din 13 martie 1996 și de stabilire a cotelor-părți de proprietate a participaților la privatizarea apartamentului lui Cristal Alexei, în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte pentru fiecare din cei 4 membri ai familiei Cristal, inclusiv și a lui Cristal Alexei.

Menționează reclamanta că, debitorul Cristal Alexei a decedat, în anul 2014, neexecutînd integral sentința judecătorească.

Invocă că, la expirarea de șase luni, stabilit pentru acceptarea succesiunii, moștenitorii debitorului Cristal Alexei, s-au eschivat să prezinte executorului judecătoresc informația despre acceptarea succesiunii decedatului.

Astfel, afirmă că fiind creditorul celui care a lăsat moștenirea și persoană cointereseată, în temeiul actelor judecătorești enunțate supra, este în drept să ceară satisfacerea revendicărilor sale patrimoniale din contul bunurilor persoanei vinovate sau a succesorilor acesteia, care au acceptat succesiunea defunctului.

Consideră că lipsa de informație despre acceptarea succesiunii lui Cristal Alexei, împiedică executarea în continuare a sentinței judecătorești în partea acțiunii civile, pronunțate în favoarea acesteia și a altor membri ai familiei Demerji.

Reclamanta Demerji Nina solicită recunoașterea ilegală a refuzului Centrului de Informații Juridice nr. 12-13/2189 din 09 octombrie 2014, obligarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova de a-i oferi informația despre cererea de acceptare a succesiunii lui Cristal Alexei de către membrii familiei acestuia, Cristal Anastasia, Cristal Serghei și Cristal Vladimir în timp de 6 luni din ziua decesului lui Cristal Alexei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău 12 decembrie 2014, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Demerji Nina, s-a obligat Ministerul Justiției al Republicii Moldova să ofere Ninei Demerji, informația privind înregistrarea cererii de acceptare a succesiunii după decesul lui Cristal

Alexei, de către succesorii acestuia, Cristal Anastasia, Cristal Serghei, Cristal Vladimir.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 decembrie 2014.

La 30 iunie 2015, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 decembrie 2014 și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii înaintate de către Demerji Nina.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015 este una ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu interpretarea eronată a legii.

La 05 august 2015, Demerji Nina a depus referință la recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 decembrie 2014.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas